

glemme de mange Børn, der vanrøgtet i Hjemmet, hvad Aarsagen dertil end kan være.

Der tales i disse Dage i Aviserne om, at der sikkert ikke vilde være Frisind nok til Indførelsen af f. Eks. fjerdingaarlige Eftersyn af alle Hjem, hvori der findes Børn. Da det dog her gælder de enkelte smaa Statsborgere, Sikkerhed, maa Samfundet ved Lov kunde faa Ret til at skride ind paa denne Maade. — Der siges imidlertid videre, at saadanne Eftersyn vilde være virkningsløse, da Tidspunkterne for dem kunde forudbestemmes af Hjemmene; men hvem vil dog være naiv nok til at tro, at et Barn, der til daglig systematisk bliver sultet og vanrøgtet, vil komme til at se velnæret eller velplejet ud, fordi det undtagelsesvis faar Mad den Dag, Tilsynet ventes at indtræffe?

Gentagelsen af en Affære som den nu i Odense, indtrufne, hvor et **ulykkeligt Barn** i to Aar er blevet sultet og mishandlet, var dog umuliggjort ved den nævnte Reform; otte Gange vilde Tilsynet vel ikke stiltiende have været Medvidere i saadanne Forhold.

Som Forholdene nu er, byder Loven med Strenghed Statens Borgere at skære en sølle Selvmorder ned fra den Gren eller Bjælke, han har valgt at hænge sig paa; mon Loven ikke i Fremtiden kunde forbyde Borgerne at staa passive med deres Viden om Naboers mere eller mindre graverende Mordforsøg paa uskyldige Børn, og mon Værgeraadene ikke fremtidig kunde føle sig foranledigede til at lade mindre end to Aar hengaa, før de undersøgte, om deres „alvorlige Advarsler“ frugtede?

Disse fjerdingaarlige Eftersyn skulde naturligvis om fornødent mangedobles de Steder, der blev sat paa det sorte Brædt.

Gerda Vogt.

De kvindelige Studenter paa Finansloven.

—o—

Den Gang Kvinderne i 1875 opnaaede Adgang til Københavns Universitet, blev det samtidig ifølge kongelig Anordning bestemt, at Universitetets Beneficiere og Legater ikke skulde staa Kvinderne aabne.

Takket være en Henvendelse fra Studenterraadet til Konsistorium er der nu omsider 40 Aar efter bødets paa denne meningsløse og uretfærdige Smaalighed, idet der paa Finansloven er optaget en Bevilling, ifølge hvilken der, foreløbig for et Tidsrum af 5 Aar, stilles 7200 Kr. aarlig til Raadighed til 12 Kommunitetsportioner, som forbeholdes de kvindelige Studenter ved Københavns Universitet.

Naar denne Bevilling kun gælder foreløbig, er det, fordi man, inden der træffes en endelig Ordning, først vil skaffe sig at vide, hvor stor en Trang til Understøttelse, der er blandt de kvindelige studerende.

Som bekendt findes der ogsaa ved Københavns Universitet private Legater, men da disse kun er oprettede med Henblik paa Mænd, er det meget tvivlsomt, om de ogsaa kan udstrækkes til Kvinder.

Imidlertid vil vi haabe, at vore kvindelige Studenter i deres egen Interesse snart vil foretage Skridt for at faa dette Spørgsmaal undersøgt og afgjort, selv om det skulde være ad Rettens Vej.

Jægerspris.

—o—

Ved Højesteretsadvokat Nellesmanns Død henledes Dansk Kvindesamfunds Opmærksomhed atter paa „Kong Frederik den syvendes Stiftelse for hjælpeløse og forladte Piger især af Almuen“, oprettet af Louise Christine, Lehnsgrevinde af Danner. Højesteretsadvokaten var nemlig tilfældig med Dr. med. Vermehren og Dr. phil. Moltesen Medlem af Stiftelsens Bestyrelse.

Man behøver ikke absolut at være, hvad man i daglig Tale forstaar ved en Kvindesaskvinde, for

at indse det urimelige i, at en Stiftelse, alene beregnet for unge Piger, ikke tæller et eneste kvindeligt Medlem i sin Bestyrelse, for slet ikke at tale om, at den forestaas af en Mand. Desværre maa vi indrømme, at der i Grevinde Danners Fundats staar, at Bestyrelsen skal bestaa af 3 Mænd, og supplere sig selv.

I „Kvinden og Samfundet“ for 1913 Nr. 5 og 6 er der gjort udførlig Rede for Forholdene paa Jægerspris og peget paa den Kendsgerning, at Grevinde Danner i sin Fundats havde bestemt, at Forstanderen skulde være en Kvinde, men 2 Aar efter forandrede Bestyrelsen med Justitsministerens Billigelse Fundatsen saaledes, at Forstanderen fremtidig skulde være en Mand. Man skulde nu synes, at lod det sig den Gang gøre at ændre Fundatsen til Fordel for Mændene, maatte det samme nu kunne lade sig gøre til Fordel for Kvinderne. Imidlertid kræves det, for at Fundatsen kan ændres, at hele Bestyrelsen plus de fire Suppleanter er enige om Ændringen, og at den approberes af Justitsministeriet. Naar 1ste Suppleant har overtaget Højesteretsadvokat Nellesmanns Plads i Bestyrelsen, vælger denne en ny fjerde Suppleant i Overensstemmelse med Fundatsen, men kan det lykkes at faa den rekonstruerede Bestyrelse samt de 4 Suppleanter til med Justitsministerens Billigelse at ændre Fundatsen til Gunst for Kvinderne, saa kan der være Haab om, at disse ved næste Vakance faar en Suppleantplads.

Som man ser, er der altsaa foreløbig en lang Vej til, at vi faar at se en Kvinde som Medlem af Bestyrelsen for Jægerspris.

D. K.s »Hjælpekasse« af 1914.

—o—

Vi har med Tak modtaget:

Vedsted-Kredsen	Kr. 10.
Bjerringbro-Kredsen	- 11.25
Nr. Lyndelse-Kredsen	- 4.
Struer-Kredsen	- 7.

32.25

Tidligere indk. 614.95

Ialt: 647.20

D. 25.—3.—1915.

G. Lemche. Th. Daaugaard.